

4. gr.

117

Reikninga sjóðsins skal endurskoða með sama hætti og reikninga annarra sjóða háskólans og birta á hverju ári í Árbók háskólans. 8. sept.

5. gr.

Af vöxtum sjóðsins skal jafnan leggja þriðjung við höfuðstól, en tveim þriðju vaxtanna má úthluta á hverju ári. Verði minni upphæð úthlutað eitthvert ár, leggst afgangur vaxtanna við höfuðstól.

Af úthlutunarfénu má veita norrænum mönnum og konum verðlaun fyrir rannsóknir í lyfjafræði og lyflæknisfræði og fyrir ritgerðir um þau efni, byggðar á sjálfstæðum rannsóknum. Úthlutunarnefnd getur einnig tekið til sérstakt verkefni til rannsóknar og veitt verðlaun fyrir bezta úrlausn. Enn fremur má veita styrk til framhaldsnáms í áðurtöldum greinum.

Úthlutun úr sjóðnum skal fara fram 17. janúar ár hvert.

6. gr.

Sérstök nefnd ákveður fjárveitingar úr sjóðnum, og eiga sæti í henni lyfsalinn í Reykjavíkur Apóteki, formaður nefndarinnar, kennarinn í lyflæknisfræði í lækna-deild, forstöðumaður Lyffræðingaskóla Íslands, þangað til sá skóli verður væntanlega lagður undir háskólann, en síðar forstöðumaður (kennari) þeirrar deildar, kennarinn í lyfjafræði í læknaeild, lækni tilnefndur af Læknafélagi Íslands, lyfsali tilnefndur af stéttarfélagi lyfsala og lyfjafræðingur tilnefndur af Lyffræðingafélagi Íslands. Meðan nefndarmenn eru aðeins 6 skal formaður hafa úrslitaatkvæði, ef atkvæði eru jöfn. Kjörtímabil þeirra þriggja nefndarmanna, sem tilnefndir eru, skal vera 3 ár. Af þeim, sem eru tilnefndir í upphafi, skal einn ganga úr eftir 1 ár og annar eftir 2 ár, samkvæmt hlutkesti.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og birta hana í Árbók háskólans.

REGLUGERÐ

118

um sölu og veitingar áfengis.

9. sept.

1. gr.

Um sölu áfengis frá Áfengisverzlun ríkisins og útsölustöðum hennar fer eftir þeim reglum, sem nánar eru ákveðnar í reglugerð þessari og gildandi lögum.

2. gr.

Áfengisverzlun ríkisins er, auk þess, sem hún selur áfengi í útsölustöðum sínum, heimilt að selja það frá aðalverzlun sinni þeim, er hér segir:

1. Veitingastöðum, er heimild hafa öðlazzt til veitinga áfengra drykkja, og kaupendum, er fá pantanir sínar sendar með pósti.
2. Læknum, sem rétt hafa til lyfjasölu og lyfsölum, þó aðeins það áfengi, sem talið er í lyfjaskrá, og aðeins til lyfja, og í samræmi við reglugerð samkvæmt 2. málsg. 1. tölul. 11. gr. áfengislaganna.
3. Þeim, sem rétt hafa til þess að fá keyptan vínanda til iðnþarfa, efnarannsóknna, náttúrugripasafna og annarra verklegra nota, svo og þeim, sem rétt hafa til sölu vínanda til eldsneytis, er gerður hefur verið óhæfur til drykkjar, hvort tveggja í samræmi við það, er fyrir er mælt í reglugerð samkvæmt 3. tölul. 11. gr. áfengislaganna.
4. Forseta Íslands, Alþingi, ríkisstjórn, sveitarstjórnnum og erlendum sendiráðum til risnu.

118 Óheimilt er Áfengisverzlun ríkisins að afhenda áfengi nema gegn staðgreiðslu.
9. sept. Þetta á þó eigi við um sölu vínanda til lyfsala og lækna, sem rétt hafa til lyfjasölu.

3. gr.

Allt það áfengi, sem áfengisverzlunin lætur af hendi, skal merkt innsigli hennar. Á hverri flösku skal tilgreint útsöluverð. Áfengi, sem selt er veitingahúsum, skal enn fremur sérstaklega auðkennt með merki á hverri flösku.

Hver, sem notar eftirmynd af merkjum Áfengisverzlunar ríkisins eða misnotar þau á nokkurn hátt, sæti refsingu að lögum.

4. gr.

Útsölustöðum Áfengisverzlunar ríkisins er óheimilt að afhenda áfengi nema gegn staðgreiðslu.

5. gr.

Afgreiðslutími útsölastaðanna skal aldrei vera lengri en almennra verzlana.

Útsölastaðirnir skulu vera lokaðir á helgidögum Þjóðkirkjunnar og frá hádegi á laugardögum og aðfangadögum stórhátíða, einnig þá daga, er almennar kosningar til Alþingis og sveitarstjórna fara fram, svo og 1. maí, 17. júní, 1. desember og sumardaginn fyrsta.

6. gr.

Lögreglustjórum er heimilt að loka áfengisútsölu eða banna vínveitingar á veitingastöðum, sem leyfi hafa til áfengisveitinga, fyrirvaralaust um langan eða skamman tíma, þegar sérstaklega stendur á. Skal lögreglustjóri tilkynna dómsmálaráðuneytinu slíka ákvörðun svo fljótt sem aðstæður leyfa. Áfengisverzlun ríkisins eða veitingamaður, sem í hlut á, getur skotið ákvörðun lögreglustjóra til dómsmálaráðherra, en ekki frestar málskot framkvæmd lokunarinnar eða veitingabannsins. Lögreglustjóri skal einnig tilkynna ráðuneytinu, er hann fellir niður slíka lokun eða veitingabann.

Ráðuneytið getur fyrirskipað slíka lokun, er að framan greinir, svo og felld niður ákvörðun lögreglustjóra um það efni.

7. gr.

Veitingar áfengis mega fara fram á tímabilinu frá kl. 12 á hádegi til kl. 2½ síðdegis og frá 7 til kl. 11½ síðdegis. Áfengi má veita í lokuðum samkvæmum eftir kl. 11½ síðdegis, en þó aldrei lengur en svo, að vínveitingum sé hætt hálfri klukkustund áður en leyfðum skemmtanatíma lýkur. Lögreglustjórar geta leyft, að veitingar fari fram á öðrum tíma, er sérstaklega stendur á.

Veitingar áfengis skulu ekki fara fram 1. dag stórhátíða Þjóðkirkjunnar, aðfangadag og föstudaginn langa. Enn fremur skulu bannaðar allar vínveitingar á miðvikudögum, nema sérstakt leyfi dómsmálaráðuneytisins komi til. Heimilt skal þó að veita þá borðvín með mat á reglulegum matmálstíma, kl. 12—2 og kl. 7—9.

8. gr.

Veitingastað skal leyfð verðframsæsla á áfengi, sem nemur allt að 35% af kaupverði hans á áfenginu, þegar neytendum er selt vín á hálfum eða heilum flöskum. En auk þess má veitingahús hækka verðið um allt að 25% frá þessu verði, þegar sala fer fram í minni skömmtum. Áfengisverzlun ríkisins skal semja verðskrá yfir útsöluverð vína á veitingastað, sem gestir eiga aðgang að.

9. gr.

Enginn má hafa með sér vín í veitingahús eða hafa það með sér þaðan. Óheimilt er að leyfa þeim, sem eru greinilega undir áhrifum áfengis aðgang að veitingastað. Veitingamönnum er skylt að gæta þess, að ekki sé brotið gegn þessum ákvæðum.

Veitingamenn og þjónar þeirra mega ekki vera undir áhrifum áfengis né neyta 118
áfengra drykkja á veitingastað meðan vínveitingar fara þar fram. 9. sept.

10. gr.

Veitingamönnum, sem hafa með höndum veitingar áfengis, er skylt að gæta þess, að veitingar og umgengni sé með menningarbrag. Ber þeim að gæta þess, að veitingahús þeirra fullnægi ávallt þeim skilyrðum um útbúnað, sem í áfengislögunum eru sett fyrir því, að þeir geti öðlazzt vínveitingaleyfi.

Nefnd sú, sem samkvæmt 12. gr. áfengislaganna er falið að dæma um, hvort veitingahús fullnægja skilyrðum b-liðar 1. málsg. 12. gr., skal einnig fylgjast með því, hvort veitingahús fullnægi ávallt þeim skilyrðum.

11. gr.

Ráðherra skipar, að fengnum tillögum lögreglustjóra, eftirlitsmenn samkvæmt næstu síðustu málsg. 12. gr. áfengislaganna, til að hafa eftirlit með þeim veitingastöðum, er vínveitingaleyfi hafa. Skulu þeir fylgjast með því, að ákvæði þessarar reglugerðar og áfengislaganna séu haldin. Ber þeim að fylgjast mjög nákvæmlega með því, að ekki sé veitt vín yngri mönnum en 21 árs eða ölvuðum mönnum, og að haldnar séu reglur um leyfðan veitingatíma.

Eftirlitsmennirnir skulu eiga samstarf við nefnd þá, sem um ræðir í 2. málsg. 10. gr. og veita henni allar þær upplýsingar, er ætla má, að henni komi að haldi. Eftirlitsmennirnir skulu einnig hafa náð samstarf við löggæzlumenn í störfum sínum.

Frekari starfsreglur skulu eftirlitsmönnum settar í erindisbréfi, sem þeim skal setja að fengnum tillögum lögreglustjóra og áfengisvarnaráðs.

Veitingamönnum er skylt að greiða fyrir störfum eftirlitsmannanna eftir föngum, og sjá um að þeir hafi athvarf á vissum stað í veitingahúsinu.

12. gr.

Löggæzlumönnum er skylt að gefa sérstakar gætur að veitingastöðum, er hafa vínveitingaleyfi og ber lögreglustjóra að setja þeim ítarlegar reglur um starfsskyldur þeirra í þessu efni. Skal um það efni haft samráð við áfengisvarnaráð.

13. gr.

Óheimilt er Áfengisverzlun ríkisins, útbúum hennar og veitingastöðum að selja vín:

1. Þeim, sem yngri eru en 21 árs.
2. Þeim, sem eru bersýnilega ölvaðir, er þeir beiðast kaupa.
3. Þeim, sem sekur hefur gerzt um óleyfilega sölu eða bruggun áfengis.

Sölumönnum áfengis eða veitingamönnum skal skylt að ganga úr skugga um aldur kaupenda, ef vafi getur leikið á um, að þeir hafi náð tilskildum aldri samkvæmt 1. tölulið. Ber þá kaupendum að sanna aldur sinn með vegabréfi eða öðru fullnægjandi persónuskilríki.

Sölumönnum áfengis er óheimilt að senda áfengispantanir til viðtakanda, er eigi sanna aldur sinn á fullnægjandi hátt.

Áfengisverzlun ríkisins skulu sendar jafnóðum tilkynningar um færslu brota þeirra, er um ræðir í 3. tölulið, á sakarskrá. Myndir af hinum brotlegu skulu fylgja tilkynningum. Sölumönnum áfengis ber að gæta eftir föngum ákvæða 3. töluliðs með hliðsjón af brotaskrá þessari.

14. gr.

Lögreglustjórar skulu eigi veita leyfi til áfengisveitinga samkvæmt 2. mgr. 20. gr. áfengisлага, fyrr en lagðar hafa verið fyrir þá fullnægjandi sannanir fyrir því,

118 að þeir aðilar, er leyfanna leita, hafi rétt til þess samkvæmt tilgreindu ákvæði. Eigi 9. sept. verður félagi veitt leyfi til vinnveitinga á árhátið nema einu sinni hvert ár. Lög- reglustjórnarnir skulu ganga úr skugga um, að þau sérstöku tilefni til samkvæmis- halds, sem tilgreind eru í leyfisbeiðni, séu fyrir hendi. Beiðnir um leyfi samkvæmt þessari grein, skulu vera skriflegar, svo og leyfi, sem veitt eru. Skal þar getið til- efnis leyfisins og hvar og hvenær samkvæmið sé haldið. Samrit leyfa skulu jafn- óðum send dómsmálaráðuneytinu.

15. gr.

Engum er heimilt að auglýsa áfengi eða einstakar áfengistegundir.

16. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingu samkvæmt viðeigandi ákvæðum áfengislaganna, nema þyngri refsingu varði samkvæmt öðrum lögum.

17. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt áfengislögum nr. 58 24. apríl 1954, öðlast þegar gildi, og er jafnframt úr gildi felld reglugerð nr. 126 7. ágúst 1945.

Dómsmálaráðuneytið, 9. september 1954.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.

119

14. sept.

ARÐSKRÁ

fyrir Veidifélag Hrótafjarðarár og Síkár í Hrótafirði.

Vegna Hrótafjarðarár:

Bæjanöfn:	Arður:
1. Brandagil	4.8 %
2. Staður	21.7 —
3. Hrótatunga	10.6 —
4. Óspaksstaðir	23.6 —
5. Gilhagi	11.8 —
6. Grænumýrartunga	9.8 —
7. Landssíminn	8.7 —
8. Melar	6.0 —
9. Fjarðarhorn	3.0 —

Vegna Síkár:

1. Hrótatunga	50 %
2. Bálkastaðir	33 —
3. Foss	17 —

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. okt. 1941, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 14. september 1954.

Steingrímur Steinþórsson.

Arni G. Eylands.